

1. После сего Моавитяне и Аммонитяне, а с ними некоторые из страны Маонитской, пошли войною на Иосафата.

УПО: І сталося по тому, пішли моавітяни та аммонітяни, а з ними деякі з меунян, проти Йосафата на війну.

KJV: It came to pass after this also, that the children of Moab, and the children of Ammon, and with them other beside the Ammonites, came against Jehoshaphat to battle.

2. И пришли, и донесли Иосафату, говоря: идет на тебя множество великое из-за моря, от Сирии, и вот они в Хаццон-Фамаре, то есть в Енгедди.

УПО: І прийшли, і донесли Йосафатові, говорячи: Прийшла на тебе сила силенна з того боку моря, з Сирії, і ось вони в Хаццон-Тамарі, воно Ен-Геді.

KJV: Then there came some that told Jehoshaphat, saying, There cometh a great multitude against thee from beyond the sea on this side Syria; and, behold, they be in Hazazontamar, which is Engedi.

3. И убоялся Иосафат, и обратил лице свое взыскать Господа, и объявил пост по всей Иудее.

УПО: І злякався Йосафат, і постановив звернутися до Господа. І він проголосив піст на всю Юдею.

KJV: And Jehoshaphat feared, and set himself to seek the LORD, and proclaimed a fast throughout all Judah.

4. И собрались Иудеи просить [помощи] у Господа; из всех городов Иудиных пришли они умолять Господа.

УПО: І зібралися юдеяни просити допомоги від Господа, також поприходили зо всіх Юдиних міст просити Господа.

KJV: And Judah gathered themselves together, to ask help of the LORD: even out of all the cities of Judah they came to seek the LORD.

5. И стал Иосафат в собрании Иудеев и Иерусалимлян в доме Господнем, пред новым двором,

УПО: І став Йосафат у зборі Юдиному та єрусалимському в Господньому домі, перед новим подвір'ям,

KJV: And Jehoshaphat stood in the congregation of Judah and Jerusalem, in the house of the LORD, before the new court,

6. и сказал: Господи Боже отцов наших! Не Ты ли Бог на небе? И Ты владычествуешь над всеми царствами народов, и в Твоей руке сила и крепость, и никто не устоит против Тебя!

УПО: та й сказав: Господи, Боже батьків наших! Чи ж не Ти Бог на небесах? І Ти пануєш над усіма царствами народів, і в руці Твоїй сила та міць, і немає такого, хто б став проти Тебе!

KJV: And said, O LORD God of our fathers, art not thou God in heaven? and rulest not thou over all the kingdoms of the heathen? and in thine hand is there not power and might, so that none is able to withstand thee?

7. Не Ты ли, Боже наш, изгнал жителей земли сей пред лицом народа Твоего Израиля и отдал ее семени Авраама, друга Твоего, навек?

УПО: Чи ж не Ти, Боже наш, повиганяв мешканців цього Краю перед народом Твоїм, Ізраїлем, і дав його Авраамовому насінню, Твоєму приятелеві навіки?

KJV: Art not thou our God, who didst drive out the inhabitants of this land before thy people Israel, and gavest it to the seed of Abraham thy friend for ever?

8. И они поселились на ней и построили Тебе на ней святилище во имя Твое, говоря:

УПО: І вони осілися в ньому, і збудували Тобі в ньому святиню для Ймення Твого, говорячи:

KJV: And they dwelt therein, and have built thee a sanctuary therein for thy name, saying,

9. если придет на нас бедствие: меч наказующий, или язва, или голод, то мы станем пред домом сим и пред лицом Твоим, ибо имя Твое в доме сем; и воззовем к Тебе в тесноте нашей, и Ты услышишь и спасешь.

УПО: Якщо прийде на нас зло, меч укарання, чи моровиця, чи голод, то ми станемо перед цим храмом та перед лицем Твоїм, бо Ім'я Твоє в цьому храмі, і будемо кликати до Тебе з нашого утиску, і Ти почуєш, і спасеш.

KJV: If, when evil cometh upon us, as the sword, judgment, or pestilence, or famine, we stand before this house, and in thy presence, (for thy name is in this house,) and cry unto thee in our affliction, then thou wilt hear and help.

10. И ныне вот Аммонитяне и Моавитяне и [обитатели] горы Сеира, чрез земли которых Ты не позволил пройти Израильтянам, когда они шли из земли Египетской, а потому они миновали их и не истребили их, --

УПО: А тепер ось сини Аммонові й Моавові та мешканці гори Сеїр, що через них Ти не дав ізраїльтянам іти, коли вони виходили були з єгипетського краю, і вони минули їх, і не вигубили їх,

KJV: And now, behold, the children of Ammon and Moab and mount Seir, whom thou wouldest not let Israel invade, when they came out of the land of Egypt, but they turned from them, and destroyed them not;

11. вот они платят нам [тем], что пришли выгнать нас из наследственного владения Твоего, которое Ты отдал нам.

УПО: і оце вони відплачують нам навалою, щоб вигнати нас із спадку Твого, який Ти віддав нам.

KJV: Behold, I say, how they reward us, to come to cast us out of thy possession, which thou hast given us to inherit.

12. Боже наш! Ты суди их. Ибо нет в нас силы против множества сего великого, пришедшего на нас, и мы не знаем, что делать, но к Тебе очи наши!

УПО: Боже наш, чи ж Ти не осудиш їх? Нема бо в нас сили перед цією силою силенною, що приходить на нас, і ми не знаємо, що зробимо, бо наші очі на Тебе!

KJV: O our God, wilt thou not judge them? for we have no might against this great company that cometh against us; neither know we what to do: but our eyes are upon thee.

13. И все Иудеи стояли пред лицом Господним, и малые дети их, жены их и сыновья их.

УПО: А всі юдеяни стояли перед Господнім лицем, також діти їхні, жінки їхні та їхні сини.

KJV: And all Judah stood before the LORD, with their little ones, their wives, and their children.

14. Тогда на Иозиила, сына Захарии, сына Ванеи, сына Иеиела, сына Матфании, левита из сынов Асафовых, сошел Дух Господень среди собрания

УПО: А Яхазііл, син Захарія, сина Бенаї, Єїїла, сина Маттанії, Левит із Асафових синів, був на ньому Дух Господній серед збору,

KJV: Then upon Jahaziel the son of Zechariah, the son of Benaiah, the son of Jeiel, the son of Mattaniah, a Levite of the sons of Asaph, came the Spirit of the LORD in the midst of the congregation;

15. и сказал он: слушайте, все Иудеи и жители Иерусалима и царь Иосафат! Так говорит Господь к вам: не бойтесь и не ужасайтесь множества сего великого, ибо не ваша война, а Божия.

УПО: і він сказав: Послухайте, весь Юдо й мешканці Єрусалиму та царю Йосафате! Так говорить до вас Господь: Не бійтеся та не жахайтеся перед цією силенною силою, бо не ваша ця війна, але Божа!

KJV: And he said, Hearken ye, all Judah, and ye inhabitants of Jerusalem, and thou king Jehoshaphat, Thus saith the LORD unto you, Be not afraid nor dismayed by reason of this great multitude; for the battle is not yours, but God's.

16. Завтра выступите против них: вот они всходят на возвышенность Циц, и вы найдете их на конце долины, пред пустынею Иеруилом.

УПО: Узавтра зйдить на них, ось вони входять збиччям Цицу, і ви їх знайдете на кінці долини, навпроти пустині Єруїл.

KJV: To morrow go ye down against them: behold, they come up by the cliff of Ziz; and ye shall find them at the end of the brook, before the wilderness of Jeruel.

17. Не вам сражаться на сей раз; вы станьте, стойте и смотрите на спасение Господне, [посылаемое] вам. Иуда и Иерусалим! не бойтесь и не ужасайтесь. Завтра выступите навстречу им, и Господь будет с вами.

УПО: Не вам воювати в цьому, поставтеся й станьте, і побачите, що Господне спасіння з вами, Юдо й Єрусалиме! Не бійтеся й не жахайтеся, узавтра виходьте перед них, а Господь буде з вами!

KJV: Ye shall not need to fight in this battle: set yourselves, stand ye still, and see the salvation of the LORD with you, O Judah and Jerusalem: fear not, nor be dismayed; to morrow go out against them: for the LORD will be with you.

18. И преклонился Иосафат лицом до земли, и все Иудеи и жители Иерусалима пали пред Господом, чтобы поклониться Господу.

УПО: І вклонився Йосафат обличчям до землі, а весь Юда та мешканці Єрусалиму попадали перед Господнім лицем, щоб уклонитися Господеві.

KJV: And Jehoshaphat bowed his head with his face to the ground: and all Judah and the inhabitants of Jerusalem fell before the LORD, worshipping the LORD.

19. И встали левиты из сынов Каафовых и из сынов Кореевых--хвалить Господа Бога Израилева, голосом весьма громким.

УПО: І встали Левити з синів Кегатівців та з синів Кораківців, щоб хвалити Господа, Бога Ізраїлевого сильним голосом, високим.

KJV: And the Levites, of the children of the Kohathites, and of the children of the Korhites, stood up to praise the LORD God of Israel with a loud voice on high.

20. И встали они рано утром, и выступили к пустыне Фекойской; и когда они выступили,

стал Йосафат и сказал: послушайте меня, Иудеи и жители Иерусалима! Верьте Господу Богу вашему, и будьте тверды; верьте пророкам Его, и будет успех вам.

УПО: І повставали вони рано вранці, і вийшли до пустині Текоя. А як вони виходили, став Йосафат та й сказав: Послухайте мене, Юда та мешканці Єрусалиму! Віруйте в Господа, вашого Бога, і будете запевнені, вірте пророкам Його, і пощаститься вам!

KJV: And they rose early in the morning, and went forth into the wilderness of Tekoa: and as they went forth, Jehoshaphat stood and said, Hear me, O Judah, and ye inhabitants of Jerusalem; Believe in the LORD your God, so shall ye be established; believe his prophets, so shall ye prosper.

21. И совещался он с народом, и поставил певцов Господу, чтобы они в благолепии святыни, выступая впереди вооруженных, славословили и говорили: славьте Господа, ибо вовек милость Его!

УПО: І радився він з народом, і поставив співаків для Господа, і вони хвалили величність святости, коли йшли перед озброєними, і говорили: Дякуйте Господу, бо навіки Його милосердя!

KJV: And when he had consulted with the people, he appointed singers unto the LORD, and that should praise the beauty of holiness, as they went out before the army, and to say, Praise the LORD; for his mercy endureth for ever.

22. И в то время, [как] они стали восклицать и славословить, Господь возбудил несогласие между Аммонитянами, Моавитянами и [обитателями] горы Сеира, пришедшими на Иудею, и были они поражены:

УПО: А того часу, коли зачали вони співати та хвалити, дав Господь засідку на синів Аммонових і Моавових та на мешканців гори Сеїр, що прийшли були проти Юди, і були вони побиті,

KJV: And when they began to sing and to praise, the LORD set ambushments against the children of Ammon, Moab, and mount Seir, which were come against Judah; and they were smitten.

23. ибо восстали Аммонитяне и Моавитяне на обитателей горы Сеира, побивая и истребляя [их], а когда покончили с жителями Сеира, тогда стали истреблять друг друга.

УПО: бо повстали аммонітjани та моавітjани на мешканців гори Сеїр, щоб учинити їх закляттям, і щоб вигубити. А коли вони покінчили це з мешканцями Сеїру, стали помагати один проти одного, щоб вигубити себе.

KJV: For the children of Ammon and Moab stood up against the inhabitants of mount Seir, utterly to slay and destroy them: and when they had made an end of the inhabitants of Seir, every one helped to destroy another.

24. И когда Иудеи пришли на возвышенность к пустыне и взглянули на то многолюдство, и вот--трупы, лежащие на земле, и нет уцелевшего.

УПО: І коли Юда прийшов на вартівню до пустині, і поглянули вони на натовп, аж ось трупи, що попадали на землю, і не було урятованого!

KJV: And when Judah came toward the watch tower in the wilderness, they looked unto the multitude, and, behold, they were dead bodies fallen to the earth, and none escaped.

25. И пришел Иосафат и народ его забирать добычу, и нашли у них во множестве и имущество, и одежды, и драгоценные вещи, и набрали себе столько, что не [могли] нести. И три дня они забирали добычу; так велика [была] она!

УПО: І прийшов Йосафат та народ його, щоб пограбувати їхню здобич, і знайшли серед них дуже багато і маєтку, і одежі, і коштовностей, і понабирали собі стільки, що не могли нести. І вони три дні все грабували ту здобич, бо численна була вона!

KJV: And when Jehoshaphat and his people came to take away the spoil of them, they found among them in abundance both riches with the dead bodies, and precious jewels, which they stripped off for themselves, more than they could carry away: and they were three days in gathering of the spoil, it was so much.

26. А в четвертый день собрались на долину благословения, так как там они благословили Господа. Посему и называют то место долиною благословения до сего дня.

УПО: А четвертого дня зібралися вони до долини Бераха, бо там благословляли Господа; тому назвали ім'я тому місцю: долина Бераха, і так воно зветься аж до сьогодні.

KJV: And on the fourth day they assembled themselves in the valley of Berachah; for there they blessed the LORD: therefore the name of the same place was called, The valley of Berachah, unto this day.

27. И пошли назад все Иудеи и Иерусалимляне и Иосафат во главе их, чтобы возвратиться в Иерусалим с веселием, потому что дал им Господь торжество над врагами их.

УПО: І вернулися всі юдеяни та єрусалимляни, а Йосафат на чолі їх, щоб вернутися до Єрусалиму з радістю, бо звеселив їх Господь спасінням від їхніх ворогів.

KJV: Then they returned, every man of Judah and Jerusalem, and Jehoshaphat in the forefront of them, to go again to Jerusalem with joy; for the LORD had made them to rejoice over their enemies.

28. И пришли в Иерусалим с псалтирями, и цитрами, и трубами, к дому Господню.

УПО: І прибули вони до Єрусалиму з арфами й з цитрами та сурмами до Господнього

дому.

KJV: And they came to Jerusalem with psalteries and harps and trumpets unto the house of the LORD.

29. И был страх Божий на всех царствах земных, когда они услышали, что [Сам] Господь воевал против врагов Израиля.

УПО: І був Божий страх на всі царства країв, коли вони почули, що Господь воював з Ізраїлевими ворогами...

KJV: And the fear of God was on all the kingdoms of those countries, when they had heard that the LORD fought against the enemies of Israel.

30. И спокойно стало царство Иосафатово, и дал ему Бог его покой со всех сторон.

УПО: І заспокоїлося Йосафатове царство, і дав йому його Бог мир навколо.

KJV: So the realm of Jehoshaphat was quiet: for his God gave him rest round about.

31. Так царствовал Иосафат над Иудеею: тридцати пяти лет он [был], когда воцарился, и двадцать пять лет царствовал в Иерусалиме. Имя матери его Азува, дочь Салаила.

УПО: І царював Йосафат над Юдою. Він був віку тридцяти й п'яти років, коли зацарював, а двадцять і п'ять літ царював в Єрусалимі. А ім'я його матері Азува, дочка Шілхи.

KJV: And Jehoshaphat reigned over Judah: he was thirty and five years old when he began to reign, and he reigned twenty and five years in Jerusalem. And his mother's name was Azubah the daughter of Shilhi.

32. И ходил он путем отца своего Асы и не уклонился от него, делая угодное в очах Господних.

УПО: І ходив він дорогою свого батька Аси, і не уступався з неї, щоб робити вгодне в Господніх очах.

KJV: And he walked in the way of Asa his father, and departed not from it, doing that which was right in the sight of the LORD.

33. Только высоты не были отменены, и народ еще не обратил твердо сердца своего к Богу отцов своих.

УПО: Тільки пагірки не минулися, і народ іще не вчинив свого серця міцним для Бога своїх батьків.

KJV: Howbeit the high places were not taken away: for as yet the people had not prepared their hearts unto the God of their fathers.

34. Прочие деяния Иосафата, первые и последние, описаны в записях Ииуя, сына Ананиева, которые внесены в книгу царей Израилевых.

УПО: А решта Йосафатових діл, перші й останні, ото вони описані в записах Єгу, сина Ханані, що внесене до книги Ізраїлевих царів.

KJV: Now the rest of the acts of Jehoshaphat, first and last, behold, they are written in the book of Jehu the son of Hanani, who is mentioned in the book of the kings of Israel.

35. Но после того вступил Иосафат, царь Иудейский в общение с Охозиею, царем Израильским, который поступал беззаконно,

УПО: А по тому поєднався Йосафат, цар Юдин, з Ахазією, Ізраїлевим царем, що робив несправедливо.

KJV: And after this did Jehoshaphat king of Judah join himself with Ahaziah king of Israel, who did very wickedly:

36. и соединился с ним, чтобы построить корабли для отправления в Фарсис; и построили они корабли в Ецион-Гавере.

УПО: І поєднався він із ним, щоб поробити кораблі, щоб ходити до Таршішу. І поробили вони кораблі в Еційон-Гевері.

KJV: And he joined himself with him to make ships to go to Tarshish: and they made the ships in Eziongaber.

37. И изрек [тогда] Елиезер, сын Додавы из Марешы, пророчество на Иосафата, говоря: так как ты вступил в общение с Охозиею, то разрушил Господь дело твое. --И разбились корабли, и не могли идти в Фарсис.

УПО: Та Елієзер, син Додави, з Мареші, пророкував на Йосафата, говорячи: За те, що ти поєднався з Ахазією, поруйнував Господь чини твої! І порозбивалися ті кораблі, і не могли йти до Таршішу...

KJV: Then Eliezer the son of Dodavah of Mareshah prophesied against Jehoshaphat, saying, Because thou hast joined thyself with Ahaziah, the LORD hath broken thy works. And the ships were broken, that they were not able to go to Tarshish.